

Hjemme igen!

Det kan ikke beskrives med ord hvor godt det har været ENDELIG at være tilbage igen. Jeg blev modtaget med så meget kærlighed og omsorg af teamet, mine forældre og flere landsbyhøvdinge kom også forbi kontoret, jeg måtte jo ikke tage i bushen. Det har været helt rørende for mig at opleve og samtidig en bekræftelse på at det arbejde jeg gør, er den hylde Gud har sat mig på.

Samtidig må jeg også indrømme det var lidt overvældende at skulle i gang med så mange opgaver der lå og ventede fordi jeg ikke havde været herude siden januar. Men jeg kom godt i gang og må bare tage det et skridt ad gangen og så skal vi nok nå til bunds i det hele. Der er mange ansøgninger om støtte til hjælp samt mange syge, faktisk 21 på ventelisten, så der er hele tiden noget at give sig til.

Det var især herligt at møde mine mange børn der jo jævnligt kommer til behandling og de fleste var glade for at se mig, men flere af de små er stadig bange for den hvide kvinde 😊 Det er så fantastisk at kunne hjælpe så mange børn, til næste år tror jeg vi rammer barn nr. 200 vi har hjulpet siden vi begyndte at skrive det ned, så det er virkelig herligt at få lov til at være en del af det arbejde sammen med jer kære venner.

Der er nogle børn der bliver afsluttet og andre der kommer til, så der er meget at holde styr på især når jeg nu havde været væk så længe. Men nu får I lov at se nogle af dem.

Noomi kom til os med en hudsygdom i ansigtet som hun nu er blevet kurret

Diana var ved at miste synet på højre øje men har fået en OP så hun kan se og har fået reddet synet.

Diana er en af de børn vi har haft længst, hun har haft en blodprop i hjernen og går stadig til kontrol. Hun er vokset fra at være en lille pige til en smuk ung teenager. Hun er så glad for mig men meget genert.

Nengai er født uden en fod og har fået sig en protese så hun nu selv kan gå. Det er utroligt som det ændrer de herlige børn at få den hjælp de ellers aldrig ville få. Jesus bekymrer sig om selv de mindste små!

Kan du huske Saimon? Han har fået sin nye protese efter endt OP og har

været til genoptræning og fået lært at gå nu. Det har taget en del træning men nu kan han selv gå og er færdig. Han var bare sådan en glad dreng, virkelig klog og han var hos os det meste af 2025. Han kom som en stille dreng men endte med at finde Jesus, få et ben så han kunne gå igen og var så sund og rask efter den gode mad han også fik. Han var faktisk ked af at skulle hjem igen. Dejligt når det hele går så fantastisk godt.

Miriamu er min navnesøster. Hun fik behandling for en forbrændt stiv arm.

Mathayo havde så skæve ben han næsten ikke kunne gå. Nu kan han spille bold!

Donald som vi også har hjulpet med at få en protese da han manglede det ene ben efter slangebids, fik også stolt en fodbold da han kunne gå igen!

Juliana er godt nok voksen men hun fik hjælp til struma OP. Hun var bare så glad fordi vi ville hjælpe og så gav jeg hende en bibel med hjem. Guds ord er så vigtigt de får med på vejen!

Ja, som I kan se er der sket meget med så mange

mennesker og det er skønt at trods jeg selv har "lagt ned" så er arbejdet fortsat.

Kezia som er en af damerne på vores team, har været på kursus i at behandle børn med handicap. Hun fik et fint certifikat og er meget stolt over at vi investerer ind i hende så hun kan blive endnu bedre til at hjælpe børnene.

Samtidig med hun fik sit diplom blev lille Peria færdig efter 3 måneders endt forløb for at hjælpe hendes handicap.

Derudover har vi fået en ny mand på kontoret til at hjælpe, Augustino. Her ses han sammen med sin kone Resti som blev enke for nogle år siden da hun mistede hendes mand til et røveri. Resti hjælper mine forældre så vi var glade for at få Augustino på kontoret til at hjælpe med arbejdet. Da der er så mange børn der hele tiden skal til behandling og Obedi ikke altid kan nå det hele er det så godt og de 2 herrer arbejder så godt sammen.

Trods jeg ikke har kunnet kommet i bushen er arbejdet fortsat både hos vores Aids-grupper, uddeling af mad til børnene i bushen og nu skal vi så også i gang med at dele så-sæd ud igen. Jeg er så glad for teamet kan så meget selv om jeg ikke må være med. Men nu skal i høre den bedste nyhed!! For 2 uger siden var jeg i Skejby og få nye scanninger af hoften og jeg fik at vide at de nu kan se det endelig er ved at vokse sammen så hullerne lukker sig! Gud er bare så trofast. Det tager stadig 1½ år hvor jeg skal passe på, men nu må jeg tage med på dagsture i bushen hvis jeg passer på, så jeg er bare så GLAD og TAKNEMLIG. Tak til alle der er med til at bede om helbredelse af hoften.

Jeg vil slutte af med dette billede af vores herlige lille familie. Med stor Tak for jeres omsorg og støtte til det arbejde vi står i. Uden min elskede families opbakning til at jeg må rejse frem og tilbage mellem Danmark og Tanzania ville det ikke kunne lade sig gøre at hjælpe så mange mennesker i nød.

Har du fået på hjertet at hjælpe os med arbejdet kan du gøre det på følgende måde.

Reg.nr. og konto nr.
97120741793075 mærket
"Bjerres Mission" eller via
mobile pay på: MobilePay
18513. Husk du får kun
skattefradrag hvis cpr.nr. og
adresse er oplyst.

Med Kærlig hilsen
Mirjam